

Анастасія Яковлева,
майстер з перманентного макіяжу,
методист навчального центру
ГК «СпортМедІмпорт»

Ми говоримо «татуаж», а маємо на увазі «кольорове мікропігментування», чи навпаки? Чому такими різними поняттями найчастіше позначають одне й те саме? Як бути з різницею між тату-макіяжем (скорочено: татуажем) та перманентним макіяжем? Чи варто акцентувати увагу потенційних клієнтів на тому, що різниця в ефекті, техніках нанесення та наслідках досить відчутна? І в чому вона, власне, полягає?

ТАТУАЖ ЧИ ПЕРМАНЕНТНИЙ МАКІЯЖ?

Усі ми знаємо, що між татуюванням і татуажем існує велика різниця – насамперед, щодо зони нанесення малюнка. Тож еволюція татуювання в татуаж очевидна.

І тату-макіяж, і перманентний макіяж – делікатна та досить непередбачувана в наслідках, на думку більшості жінок, процедура. Виникає безліч запитань: а чи змінять колір брови, як довго триматиметься колір?.. Кожна клієнтка розпитує про це майстра з перманентного макіяжу, адміністратора салону чи косметолога. У відповідь можна почути різноманітні пояснення: що стійкість перманентного макіяжу залежить від якості пігменту (ми використовуємо найкращі!), від того, чи часто ви буваєте

на сонці (солярій відвідувати не варто!), від імунітету (усе дуже індивідуально!) тощо.

Та чи справді від майстра так мало залежить? Для відповіді на поставлене запитання розглянемо ці два поняття – татуаж та мікропігментування – більш детально.

ТАТУ-МАКІЯЖ (ТАТУАЖ)

Техніка татуажу справді травматична. Глибоке введення пігменту (до 2 мм і більше) часто стає причиною зміни кольору. До того ж відновні процеси у такому випадку зачіпають дермальні шари шкіри, що зовсім неприпустимо при роботі в зоні обличчя.

Татуювальні «ріжучі», штрихові й глибокі техніки дають, як наслідок, значний вихід плазми, а разом із нею і пігменту. У результаті отримуємо сильний набряк пошкодженої зони – це раз. А також недостатню кількість пігменту, а значить кольору після загоєння – це два.

Яких заходів вживають майстри татуажу, одержавши такий результат? Уводять пігмент ще глибше, щільніше, з більшою кількістю проходів. Цей процес більше нагадує «кольорове шрамування», ніж зафарбовування ніжної та делікатної шкіри обличчя. Внаслідок цього отримуємо рубцювання тканини – це три.

Апарати, на яких виконується процедура татуажу, мають твердий хід голки. Цей фактор тільки підсилює ефект агресивної техніки – чотири. Через це тату-макіяж має грубий, неохайний вигляд – п'ять.

Добре, якщо підібрана форма вдала. Якщо ж майстер чогось не врахував із погляду законів візажу чи пропорцій обличчя (що зустрічається досить часто), такий тату-макіяж для багатьох стане проблемою як естетичного, так і косметичного характеру.

Ефект зберігається тривалий час, і в підсумку клієнт справді отримує неприродний колір, оскільки пігмент був уведений на таку глибину, звідки він не може вийти самостійно, із природними процесами відновлення шкірного покриву. Тож через деякий час у жінки не буде вибору, чи повторювати процедуру, оскільки пігмент поводить ся некоректно. Шрамики та рубчики створили перешкоду для рівномірного розподілу пігменту. І зарадити в цьому випадку може тільки повторна процедура. Найчастіше – це більш травматична та агресивна, оскільки необхідно профарбувати рубчики чи неприродний відтінок, який утворився внаслідок вигоряння додаткової складової кольору.

Наведу приклад: двом жінкам з однаковим кольором волосся (на що найчастіше орієнтуються майстри татуажу) при роботі із ділянкою брів ввели корич-

невий пігмент. У жінки з теплим тоном шкіри залишаються «червоні брови». У жінки холодного типу тату-брови мають синюватий відтінок. Тобто шкіра кожної з них із двох складових коричневого кольору згодом залишила той, котрий їй ближчий за типом: шкіра теплої відтінку – червоний, а холодного – синій чи зелений. «Компенсаторний» колір «вигорів».

Перекрити чи затонувати глибоко введений пігмент дуже складно. Але без корекції кольору в цьому випадку не обійтись. До того ж треба врахувати, що працювати під час такої корекції доведеться по рубцевій тканині. Саме в процесі роботи з повторного введення пігменту (це зазвичай відбувається через рік-два після першої процедури) ми пізнаємо «принадності» тату-макіяжу в повному обсязі – і це шість і сім!

Не можна не сказати про те, що майстри татуажу нерідко використовують у роботі пігменти для татуювання, аргументуючи це тим, що пігмент чудово поводить ся, довго тримається та недорого коштує. Усе це міфи.

Татуювальні водно-спиртові пігменти категорично не підходять для такої делікатної зони, як шкіра обличчя. Якого б природного відтінку не домігся майстер тату-макіяжу, згодом ці пігменти можуть значно змінитися в кольорі та залишаться в шкірі назавжди! Причому зовнішній вигляд цього пігменту може бути як тілесно-тональним (ефект тонального крему), так і блякло-кольоровим.

МІКРОПІГМЕНТУВАННЯ

Термін «мікропігментування» (micro-pigmentation) – синонім дермографії, дермопігментування, мікроімплантування за допомогою пігментів. Отже, мікропігментування – це спосіб імплантування пігменту у верхні шари шкіри (0,3–0,5 мм).

Саме неглибоке імплантування дозволяє зберегти початковий відтінок пігменту. На такій глибині пігмент пово-

диться передбачувано, наслідків, таких як зміна кольору й рубцювання тканин, не спостерігається. Мінімальна травматизація дає помірковано виражений запальний процес, отже – відновлення шкіри за рахунок епітелізації.

Звичайно, для мікропігментування (процедури «перманентний макіяж») використовується спеціальне устаткування з високоточними рухами голки, амплітудою зворотно-поступальних рухів, без хаотичних і бічних вібрацій.

Після загоєння імплантований пігмент має природний, натуральний вигляд і в процесі відновлення шкіри зникає швидше (від 12 до 18 місяців), ніж при татуажі. Звичайно ж, не можна не сказати про те, що пігмент повинен бути високоякісним, на основі сорбітолу чи гліцерину. Саме ці пігменти (їх ще називають кремівими) створені для мікроімплантування в лицьовій ділянці.

При можливій зміні кольору велику роль відіграє те, наскільки правильно майстер визначив колірний тип шкіри клієнтки. Якщо майстер неправильно трактує поняття колористики, є небезпека одержати в результаті небажаний відтінок. Тому важливо дотримуватися правил «кольорової компенсації» (про зміни кольору пігменту див. LNE № 6/2008, № 1/2009).

РЕЗЮМЕ

Але повернемося до різниці цих двох понять: татуаж (макіяж-татуювання, татуювання на обличчі) та перманентний макіяж (макіяж, що наноситься на більш тривалий час, порівняно з декоративним). Різниця очевидна. Чи не так?

Отже, якщо ми хочемо домогтись природного вигляду, гарного, очікуваного кольору, зробити процедуру мінімально травматичною, уникнути набряків і шрамів, а також дати шанс клієнтці самій вибрати, чи проводити за рік-два повторну процедуру, відповідь може бути тільки одна – «мікропігментування», тобто перманентний макіяж.

